

kapcsolatos szakirodalom. A könyvgyűjteményt a sárospataki jezsuiták és a Trautsohn, Bretzenheim, Windischgrätz családok, valamint a plébánosok hagyatéka alapozta meg. A szerzetesrendek 1950-es feloszlatása után újabb jelentős anyaggal, köztük ösnyomtatványokkal bővült. A könyvtár az Egri Főegyházmegye papsága számára teológiai szakkönyvtár funkciót is ellát. Biztosítja a szakirodalmat a Főegyházmegye igehirdetői és lekipásztori tevékenységéhez, vállalja a tudományos tájékoztató szolgáltatást, a híveket ellátja lelkeségi irodalommal, valamint közművelődési szerepet tölt be a város kulturális életében és az idegenforgalom kiszolgálásában.

A három napos összejövetelt a szokásos szakmai kirándulás zárta. Széphalmon a Magyar Nyelv Múzeumát és a Kazinczy-mauzóleumot néztük meg, Sátoraljaújhelyen a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Levéltár Sátoraljaújhelyi Fiókleveletárát, melyben egykor Kazinczy is dolgozott, és a görögkatolikus templomot.

*Ásványi Ilona
Főapátsági Könyvtár*

MKE VÁNDORGYŰLÉS – 2015 – SZOLNOK

47. VÁNDORGYŰLÉS – 2015. JÚLIUS 16-18.

Július 16-17-én a Magyar Könyvtárosok Egyesülete Szolnokon rendezte meg hagyományos éves vándorgyűlését, idén a 47.-et. Az előadásokat, programokat szervező témát „A minőség dinamikája: a fejlődő könyvtár” mottó foglalta össze. Az országból mintegy 700 könyvtáros, az Egyesület tagjainak harmada jött el, emellett a határon túli szervezetek is képviselték magukat.

Az első nap délelőttjén, a hivatalos megnyitó előtt meghallgathattuk az *ExLH szakmai előadását* két újabb termékéről: az ALMA könyv-

tári menedzsment rendszerrel, illetve a PRIMO közös kereső felületről. Hazánkban ez utóbbit jelenleg egy könyvtár, a *Zeneakadémia* gyűjteménye használja, így az általános ismertetőt követően a keresési példák is ebből az adatbázisból kerültek ki.

A hivatalos megnyitón a szokásos köszöntések hangzottak el, amelyek között hallhattuk *Závogyán Magda* helyettes államtitkár bevezető szavait is. A helyettes államtitkár kiemelte az MKE-nek a kulturális alapellátásban a rendszer-váltás óta folyamatosan betöltött fontos szerepét.

A kulturális alapellátás fogalmát napjainkban az egészségügyi alapellátáshoz hasonlóan értelmezi a kormányzat: olyan rendszer kialakítása a cél, amelynek keretében a legkisebb települések és a legszegényebb rétegek számára is elérhetővé válhat az alapvető minőségi kultúra. Ehhez szolgáltat alapul a közigazgatási rendszer átalakítása is. Ebben továbbra is fontos tényezőt jelentenek a könyvtárak, a könyvtárosok. Az előadó másrészt szólt a kulturális életpályamodellről, amelynek szerepelnie kell a többi életpályamodell mellett. Egyes kulturális területek (muzeális, levéltári, könyvtári), bár sokban hasonlítanak egymáshoz, az életpályamodell kidolgozásában eltérőek lehetnek, ezért szakágazatonként külön kell kidolgozni a modelleket. Ebben a könyvtárosok az élen járnak. A kormányzat elképzelései szerint 2016-ban bérpótlékot vezetnének be, 2017-től pedig már mindenhol az életpálya szerint alakulnának a fizetések.

A nyitó plenáris ülés szakmai előadását a *Manchesteri Egyetem könyvtárának egyik informatikusa* tartotta a könyvtár rendszerének megújításáról: az ALMA bevezetéséről és a használat első másfél évének tapasztalatairól. A 40 ezer hallgató tanulmányait biztosító egyetemnek 11 épületében található könyvtár, ezek a gyűjtemények a Talis Alto rendszerben működtek, amely meglehetősen bonyolult, 6000 szabállyal rendelkező szisztéma. 2009-ben egy külső cég átvilágítását követően határozták el, hogy új rendszert vezetnek be, így 2011-ben a pályázatok közül az ALMA-t választották. A szakmai területek szerint az egész projektet részterületekre, részfeladatokra osztották. Így példaként említette az előadó, hogy rengeteg hiba merült fel az adat-migráció során. Több területen is újra kellett gondolni a funkciókat, folyamatokat. Például áttekintették és egyszerűsítették a különböző kölcsönzési időket, így végül kétféle kategóriát állítottak fel. Az átalakítás során ki kellett alakítaniuk a „párbeszédet” az önkiszolgáló készülékek és az ALMA között.

Az előadás következő része a tanulságokat és

a tapasztalatokat elemezte. Az előadó kiemelte a kommunikáció fontosságát, illetve a tervezés időben történő elkezdésének jelentőségét. Az átszervezés tapasztalatai szerint lehetséges a munkák jobb elosztása, így megújultak az együttműködés lehetőségei a könyvtáron belül és kívül (így pl. más, az ALMA-t használó egyetemi könyvtárakkal). Érdekes volt hallgatnunk a nem informatikus és nem könyvtáros munkatársak véleményét is, amelyek sok pozitív megjegyzést tükröztek. Természetesen a bevezetés óta eltelt két év még nem ad elég időt a tapasztalatok összesítéséhez.

A befejező részben a változtatással, mint eseménnyel kapcsolatos tanulságokat, megfigyeléseket összegezte az előadó. Jelentős volt a folyamatok egyszerűsítése, az egésznek nagyobb hatása volt, mint amire számítottak, az átállás során új képességeket, új tudásokat sajátítottak el.

Az egész előadás hosszú és bonyolult folyamatot, ca. 5 év időszakát ölelte fel, így kevés volt benne a konkrétum, a nagy vonalak és inkább az általánosságok szintjén mutatta be a könyvtári rendszer megújítását. Az angol nyelvű előadást nagyszerű fordításban hallhattuk.

Az úgynevezett kisplenáris ülésén a **Hungaricana 2.0 adatházis** bemutatója zajlott. A jelenlegi anyag mintegy 40 TB. Részletesebben a levéltári portálról és az önálló térképadatbázisról hallhattunk.

A szekcióülések közül – szubjektív módon – **a helyismereti könyvtárosoknál** hallgatott két előadást szeretném kiemelni. A szabad, nyílt forráskódú szoftvekről a SZTE Klebelsberg Könyvtár munkatársai (*dr. Kokas Károly és Sándor Ákos*) beszéltek. Felhívták a figyelmet a NIIF IPSZILON-szemináriumaira és ezeknek a NIIF Videotoriumában meghallgatható előadásaira.

Másodikként *dr. Toma Katalin* előadásáról, a CO:OP projektről, és annak „topothek” programjáról szeretnék szólni. A projekt célja a levéltári anyag hozzáférhetővé tétele a nagyközönség számára, ennek kapcsán digitalizálás, informati-

kai háttér fejlesztése az ifjúság, az oktatás bevonásával. Így a történelem aktív alakítói közelebb hozhatók a történelmi emlékezet őrzőihez.

A projekt több munkacsomagból áll, ezek egyike a toposzok program, amely valójában egy virtuális archívum. Ez először egy bécsi műgyűjtő magánkezdeményezéseként indult el, amely a Prater-rel kapcsolatos információkat, dokumentumokat osztott meg a nagyközönséggel. A program különösen alkalmas arra, hogy kisebb közösségek (pl. falvak, városrészek), civil szervezetek a saját történelmüket, életüket, az erről szóló dokumentumokat közkinccsá tegyék. Ez az archívum nem tudományos igénnyel készül, egyszerű kereshetőséget biztosít. Különböző dokumentumtípusokkal lehet feltölteni, az adatok közösségi szinten is kiegészíthetők. Az európai uniós, több ország közös részvételével elindított pályázati program, amelyben Magyarországot Budapest Főváros Levéltára képviseli, lehetőséget ad arra, hogy az alapelképzelés nagyobb területekre, más célcsoportokra is alkalmazható legyen.

A Szolnoki Főiskola terei, aulája tágas, mégis koncentrált helyet biztosítottak a vándorgyűlés számára, így a kiállítók is, a résztvevők is megtalálták a számukra fontos bemutatókat, előadásokat. (Néhány kép a vándorgyűlésről: http://vandorgyules.vfmk.hu/?page_id=825.) A kiegészítő programok egyikeként egy helytörténeti történelem tanár jóvoltából pompás városvezetésen vehettünk részt, megcsodálhattuk a néhány éve átadott gyaloghídat, amely formájával a légies, könnyed szárnyú tiszavirágot idézi. A vándorgyűlés ideje alatt (is) nagyszerű volt az idő, melyet még a pénteki baráti találkozó előtt és alatt egy jókora zápor sem zavart meg, (amely aznap valószínűleg csak Szolnokon volt), inkább felfrissítette a levegőt.

A 2016-ban sorra kerülő, 48. vándorgyűlés megrendezését **Veszprém** vállalta el.

Gulyásné Somogyi Klára

Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem Könyvtára

